

Naše vesnice

SVĚRADICE

Vážení spoluobčané,
opět tady máme letní období, tj. čas kdy si většinou vybíráme dovolenou a užíváme si krásné slunečné počasí, ale také čas senosečí, sušení sena, sklizně zahradních plodů a následně také kosení obilovin - žní. Každý si léto užívá podle svého a tak to má být. Svým vlastním životem si žije i naše obec, která bez ohledu na roční období řeší každodenní problémy a povinnosti, pokud možno ku prospěchu Vás všech. Ve druhém červnovém týdnu byla podepsána Smlouva o poskytnutí účelové dotace mezi Obcí Svěradice a Plzeňským krajem týkající se čerpání přidělených finančních prostředků na akci "Rekonstrukce MŠ Svěradice - II. etapa". Bude provedena výměna oken ve všech místnostech prvního patra, v obecním bytu a také kompletní oprava střechy, kterou do budovy zatéká. Celková finanční hodnota všech těchto prací se vyšplhá až na částku pohybující se kolem 900.000 Kč. Další investiční akce plánovaná na tento rok, výstavba multifunkčního hřiště, se zatím odkládá, protože naši žádosti o dotaci nebylo ze strany Plzeňského kraje vyhověno. Zkusíme ještě letos požádat o dotaci z jiného dotačního titulu a když ani tam nebudeme úspěšní, přesuneme tuto akci na r. 2015 a zkusíme ji realizovat společně s výstavbou nových fotbalových kabin.

V době, kdy čtete tyto řádky, bylo už na Státním fondu životního prostředí s největší pravděpodobností rozhodnuto, zda jsme obdrželi finanční prostředky z Operačního programu Životního prostředí určené mimo jiné na obnovu krajinných struktur a úpravu vodního režimu krajiny. Je to poslední výzva, kdy se bude přidělovat 70-75% dotací z celkových nákladů. Na výzvy z Operačních programů na období 2015-2020 bude přidělováno pouze 50% a to při realizaci nákladných projektů jako je náš Mlýnský rybník, bude pro obce znamenat sáhnout do svých úspor a tam kde nejsou, pak jít do bankovních úvěrů. V průběhu měsíce července se verdikt SFŽP dozvíme a v případě pro nás nepříznivého rozhodnutí, přistoupíme k tomu, že odbahnění a revitalizaci rybníka definitivně odpískáme a rozhodneme se, zda z vlastních prostředků provedeme rekonstrukci hráze. Ta je z pohledu orgánů zabývajících se životním prostředím, nezbytná!

Ted' trochu na odlehčení bych připomenul několik významných událostí z našich dějin, které se staly v měsících červnu a červenci. V roce 1948 a to 7.6. abdikoval na svoji funkci tehdejší prezident Edward Beneš; šest let před touto událostí, 10.června 1942 došlo k vyhlazení obce Lidice v souvislosti s atentátem na Heydricha.

VYBÍRÁME Z OBSAHU

OKRSKOVÁ HASIČSKÁ SOUTEŽ

více na str. 3-4

ZÁKAZ KOUŘENÍ V RESTAURACÍCH

více na str. 4-5

ROZHOVOR S MANŽELI KANDROVÝMI

2.část – paní Marie Kandrová

více na str. 7-9

FOTBALOVÉ JARO áčko postupuje do KP !!!

více na str. 11

Jedenáctého června 1881 se konalo první slavnostní otevření našeho Národního divadla a to představením opery Libuše. O 29 let později, přesně **19. června** 1910 uskutečnil ing. Jan Kašpar v Pardubicích první veřejný let letadlem vlastní konstrukce. Další smutnou připomínkou je poprava paní Milady Horákové, která proběhla dne **27.6.1950** na základě vykonstruovaného procesu tehdejší komunistickou mocí. **Pátého července** 1990 byl podruhé zvolen prezidentem naší republiky pan Václav Havel a **9.července** 1357 položil císař Karel IV. základní kámen Karlova mostu v Praze. V červenci a to konkrétně **28.7.1420** proběhla na pražském hradě korunovace Zikmunda Lucemburského českým králem. Rok předtím - **30.7.1419** proběhla "první pražská defenestrace", kdy byli protihusitští radní zabiti svržením z okna staroměstské radnice, což je považováno za počátek husitských válek. Důležitým výročím je i datum **31.7.1619**; tehdy byla schválena Česká konfederace, což byla nová ústava pro země Koruny české.

Ještě bych v krátkosti zmínil květnovou akci **1.svéradická heligónka**, která se uskutečnila v sobotu 23. května v sále našeho kulturního domu. Vzhledem k tomu, že jsme podobnou akci pořádali poprvé, můžeme konstatovat, že se vydařila a mnoho návštěvníků se vyslovilo v tom směru, že bychom měli tak povedenou akci uspořádat i v příštím roce. Organizace byla náročná a proto mě jejich vyjádření potěšilo, ale zároveň mě mrzí velmi nízká účast místních občanů, kterých bylo necelých dvacet. I s účinkujícími heligónkáři a pozvanými hosty činila účast skoro 130 lidí, z čehož je možné si odvodit jaký zlomek tvořili "svéradáci". Na druhé straně probíhala souběžně okrsková hasičská soutěž v sousední Slatině a ta určitě nějaké lidi odlákala. O případné 2.svéradické heligónce v roce 2016 budeme určitě uvažovat, ale definitivní rozhodnutí padne na zastupitelstvu obce a to bude určitě vycházet z většinového názoru našich spoluobčanů.

Přeji všem krásné a vydařené prázdniny

Václav Dušek, starosta obce

NAŠI JUBILANTI

V měsících **červenci** a **srpnu** oslaví několik našich spoluobčanů významná životní jubilea. Všem jmenovaným přejeme do dalších let hlavně hodně zdraví, štěstí a dny plné pohody.

Červenec

Buzín František (čp.109)	1. července 70 let	Hrabák Jiří (čp. 27)	22. července 83 let
Frühbauer Václav (čp.146)	5. července 69 let	Jiřinec František (čp.30)	23. července 69 let
Šrámková Jana (čp. 22)	6. července 68 let	Tichý Petr (čp. 11)	23. července 60 let
Brož Bohuslav (čp.131)	19. července 72 let	Hanbálek Jaroslav (čp. 106)	26. července 68 let
Větrovcova Anna (čp.125)	20. července 95 let	Hokrová Miroslava (čp.125)	26. července 63 let
Straňáková Věra (čp. 58)	21. července 76 let	Šajánková Anna (čp. 119)	26. července 64 let

Srpen

Kovářík František (čp.16)	1. srpna 70 let	Kozlíková Marie (čp.17)	9. srpna 64 let
Krejčí František (čp.110)	3. srpna 67 let	Šilhanová Helena (čp.93)	22. srpna 61 let
Buben Josef (čp.120)	5. srpna 67 let	Krliš František (čp.148)	27. srpna 74 let
Doležalová Marie (čp.139)	8. srpna 66 let	Větrovcová Milada (čp.35)	28. srpna 75 let

jka

Události, zajímavosti, střípky.....

- Na letošní lampionový průvod, který šel přes obec až na Vzácný vršek, kde byla podpálená ohromná vatra s následným opékáním buřtů u myslivny, došlo přes sedmdesát účastníků. Na vyzvání přišlo i několik roztomilých dětských čarodějnic. Průvod vedla také v čarodějnickém kostýmu paní Hana Korbelová. Závěrečné posezení se v myslivně protáhlo přes půlnoc.
- Pěkně barevně nazdobená májka byla postavena uprostřed návsi. Proti zlomyslnému podřezání cizích byla pečlivě při pivečku a ohýnku hlídána mladými muži přes noc, a to až do dopoledních hodin druhého dne.
- K sedmdesátiletému výročí konce 2. světové války byly ke zdejším pomníkům padlých svéradických spoluobčanů za svobodu v I. světové válce a prezidentů položeny věnce. Také bylo položeno na nenavštěvovaný hrob ve Velkém Boru pana Demétera Pavlíka, štábního kapitána Svobodovy armády, zdobené květinové srdce. Zemřel ve Svěradicích ve svých pouhých devětatřiceti letech, dva roky po válce na svá válečná zranění.

- V místním kulturním domě se v sobotu 23. května podvečer konalo I. setkání heligonkářů s Toulavou kapelou. Soutěžilo dvanáct hudebníků. Diváků, nakonec i tančících, bylo na sto dvacet, hlavně těch, co jezdí za uvedenou hudební skupinou. Domácích hostů bylo pouze dvacet.
- Ročně se opakující soutěž okrsku hasičského cvičení se konala 23. května odpoledne ve Slatině. SDH Svěradice sestavilo družstvo mužů, žen a dětí. Za skvělé umístění patří všem velké poděkování. Podrobněji uvnitř novin.
- Svěradická náves má snad magnetické podloží na samovolné jízdy autem, či co. Zase se sama rozjela. Tou sama je myšlena dodávka, která se nedávny pátek "rozhodla" přejet od č.p. 57 přes rušnou cestu v zatáčce a narazila do plotu domu naproti. Opět se dá říct, že "strážní andělé měli mnoho práce uhlídat" nedbalého řidiče proti srážce dodávky s dalším účastníkem provozu.
- Kronikář obce pan Miroslav Chaloupka se vzal téhle funkce. Kroniku ale zatím dopisuje, než zastupitelstvo obce schválí jeho následníka.
- Dětský den na závěr školního roku se uskutečnil 26. června od 16.00 hodin na Kostelíku. Ve vyrobených papírových kuchařských čepicích si děti uvařily v kotlíku na ohni bramborovou polévku.
- Sice jsou v obci pracovníci, co mimo jiné zametají, ale neznamená to, že obaly od sušenek, nanuků, cigaret, pití a použité ubrousky se musí zahazovat na zem.
- Mateřská škola Svěradice oznamuje letní prázdniny od 1. července do 31. srpna. Zahájení nového školního roku vychází na úterý 1.9.2015.
- V neděli 5. července se koná od 9.00 hodin na místním hřišti XII. fotbalový turnaj starých gard Memoriál Františka Kozlíka.
- Tradiční nohejbalový turnaj se sehraje na nohejbalovém hřišti 25. července.
- Zvýšenou pozornost je potřeba věnovat silničnímu provozu v obci Svěradice o prázdninách v sobotu 8. srpna, kdy bude projíždět větší množství vozidel, a to z důvodu objíždky při uzavření silnice Komušín – Horažďovice Předměstí a opačně při konání automobilových závodů RALLY AGROPA.
- Přejezd přes lávku na požární nádrži kolem nebo trakařem proběhne 5. září od 13ti hodin. Pokud se ale vodní plevel, nazývajícím se kanadský mor, podaří odstranit. Jinak ohrožuje plavání ve vodě. Specialista radí pořadatelům rostliny vytrhat, a to tak, že se stonky omotají na lano a se zátěží se třem, čtyřem mužům snad podaří rostliny vytrhnout ze dna.
- Při letních prázdninách opět nepojedou školní autobusy, tedy ráno v 7,10 hod. a odpoledne ve 13,31 hod. do Horažďovic a zpět v 7,02 a ve 13,10 hodin. Místo uvedených spojů pojede autobus pouze ve středu z Horažďovic v 11,45 hod. a zpět ve 12,01 hod.
- Vodné se vybírá v hotovosti průběžně v úředních hodinách v kanceláři Obce s termínem platby do konce září 2015.
- Obec Velký Bor pořádá výstavu Fotografie - fotografování z historie a současnosti se zahájením 26.6. v 17.00 ve výstavní síni U Trčků.
- Redakční rada přeje všem občanům krásně prožité letní dny, pěknou dovolenou a dětem právě prázdninové radovánky.

jka

OKRSKOVÁ HASIČSKÁ SOUTĚŽ VE SLATINĚ

Letos, v sobotu dne 23. 5. 2015 od 12 hodin se uskutečnila hasičská soutěž v sousední Slatině a to k výročí tamního sboru dobrovolných hasičů, který slavil 110 výročí založení sboru.

Všechna družstva se seřadily na návsi ve Slatině, kde byl projev starosty místních hasičů a projev starosty obce. Potom bylo předání medailí zasloužilým členům sboru a položení věnců. Pak se odešlo za hraní muziky na připravené hasičské hřiště, kde proběhla hasičská soutěž.

Na tuto soutěž se od nás z hasičského sboru připravovala 3 soutěžní družstva a to družstvo dětí, které vedl jako trenér náměstek starosty pan Jaroslav Korbel. Dále se připravovalo družstvo žen a družstvo mužů. Za dobrého počasí, akorát na tuto soutěž byla po 14 hodině soutěž odstartována družstvem dětí, kde letos soutěžila tři družstva. Družstvo domácí Slatiny, družstvo Svěradic a v požárním útoku družstvo z Defurových Lažan. Naše družstvo dětí letos skončilo na krásném prvním místě, když porazilo domácí Slatinu. V požárním útoku bylo první družstvo Defurových Lažan, když nemělo žádnou konkurenci, když naše družstvo na čas bylo lepší než zmiňované Defurovy Lažany. Z našich dětí jsme měli všichni radost a zasloužili si všichni svoji odměnu. Dostali dětské šampaňské a od trenéra kupu sladkostí. Po soutěži dětí se zapojily do soutěže ženy, které měly celkem 5 družstev. 2 družstva daly dohromady ve Velkém Boru, dále družstvo domácí Slatiny, družstvo Jetenovic a naše družstvo. Naše ženy skončily na krásném 3. místě, když zopakovaly loňské umístění a nestačily jenom na obě lepší družstva z Velkého Boru. Naše družstvo to také náležitě zapilo. Po této části přišli na řadu muži, kteří soutěžili jak útoku tak ve štafetě. V této kategorii bylo 8 družstev. Velký Bor- (mladší), Velký Bor- (starší), domácí Slatina, Chanovice, Újezd u Chanovic, velký favorit z Defurových Lažan, Jetenovice a ➔

naše družstvo za Svěradic. Naši muži v této kategorii mile překvapili a po **23 letech** stáli, jak se říká na bedně a byli na krásném 3. místě. Bohužel tato soutěž se nevyvedla družstvu z Defurových Lažan, které skončilo 6. Vyhrálo družstvo Velkého Boru- (mladší) před domácí Slatinou. Nakonec soutěžilo družstvo starých pánů ze Slatiny, kteří si vysloužili od všech přihlížejících lidí veliký potlesk.

Hasičská soutěž skončila, ale pokračovalo se dále, když dohrála skupina OTAVANKA, která hrála přes celé odpoledne a přenechala pódium skupině FATIMA, která potom pokračovala a lidé se mohli bavit, veselit a tancovat až do nočních hodin.

Naše hasičská družstva soutěžila v tomto složení:

Děti: Jára Korběl ml., Láďa Korběl, Honza Písečný, Matěj Vokatý, Martin Vokatý, Fanda Marc, Standa Bořek Jelínek, Ondra Faust.

Ženy: Jindřiška Doláková, Martina

Glubišová, Michaela Jiřincová, Hana Korbellová, Jana Dvořáková, Jana Fišerová a Jitka Vokatá.

Muži: Václav Šilhán, Miloš Vít, Lukáš Petřík, Zdeněk Dolák, Marek Jedlička, Jakub Vlček, Tomáš Valach a Filip Prokopius.

Zapsal starosta hasičského sboru ve Svěradicích Miroslav Chaloupka

ZÁKAZ KOUŘENÍ V RESTAURACÍCH – 2 různé pohledy

1.pohled: zákaz kouření

Největší debatu v domácím prostředí v poslední době vyvolal „návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek“, schválený vládou třetího června. Bylo by hříchem nezužítkovat argumentační prostor, který tato iniciativa představuje, obzvláště když jako jedna z mála věcí protíná celou společnost. Je zřejmé, že jakýmkoli názorovým vymezením se pouštím na tenký led ať už na jednu, či druhou stranu tábora. Budu se tedy snažit uvést relevantní argumenty a následně vyvodit obecný závěr.

Především si ujasněme, na co přesně se bude omezení vztahovat. Návrh zákona se nedotýká pouze tabákových produktů, ale také alkoholu. Podrobněji se však budu zabývat pouze prvně jmenovanou drogou. Z „alkoholových novinek“ zmíním jen několik povinností provozovatele: 1) Zajistit, aby byl mezi nabízeným zbožím alespoň jeden nealkoholický nápoj levnější než alkoholický při stejném objemu. 2) Alkohol se nesmí prodávat osobám zjevně pod vlivem alkoholu či jiné návykové látky. 3) Prodejce musí zajistit, aby v provozně nedocházelo ke konzumaci alkoholu osobami mladšími 18 let a aby se tyto osoby, které již jsou zjevně pod vlivem alkoholu, v provozně nezdržovaly.

Co se týče místní působnosti, zákaz by měl platit ve všech vnitřních prostorách provozoven stravovacích služeb. To znamená v restauracích, hostincích, barech, kavárnách atp. Omezení se však dotýká „pouze“ vnitřních prostor, tudíž se netýká různých teras, přístřešků atd.

Věcná působnost je pak vyložena poměrně extenzivně, neboť je postihována jakákoliv forma kouření, tedy i vodní dýmky a elektronické cigarety (dokonce i ty bez nikotinové náplně). Takové vymezení by se mohlo na první pohled zdát jako zbytečně rozsáhlé, ovšem zamyslíme-li se hlouběji, zjistíme, že by bylo celkem nelogické požadovat po personálu zařízení, aby zkoumal, jaký „čoudící instrument“ je ještě přípustný (popř. jaké má složení).

Tabákové výrobky nebude možno prodávat ve zdravotnických a školských zařízeních a v některých zařízeních zabývajících se péčí o děti. Tím se již dostáváme k největšímu argumentu prokuřáckého tábora – omezení svobody podnikání. Právo podnikat patří mezi základní lidská práva a je vymezené taktéž Listinou základních práv a svobod v čl. 26 odst. 1 – je tedy chráněno na ústavní úrovni. Odst. 2 ovšem stanoví, že jej lze omezit či stanovit podmínky zákonem, to znamená, že se nelze tímto právem ohánět, kdy nám to zrovna přijde k chuti. Mezi taková povolená omezení patří i ochrana zdraví (lze se shodnout na tom, že tabákové výrobky škodí zdraví a to bohužel i těm, kteří o to nejvíce sebemenší zájem, ať už jsou to hosté, kteří nekouří, či samotný personál provozovny). V případě střetu těchto dvou základních práv by jistě Ústavní soud po testu proporcionality upřednostnil ochranu zdraví, tudíž avizované omezení svobody podnikání je naprosto legální. Pokud by se totiž přiklonil k opačnému názoru (což je maximálně nepravděpodobné), připravil by živnou půdu pro průlom v oblasti obchodu se zbraněmi, jinými drogami atd. a sám selský rozum nám poradí, zda je toto ve veřejném zájmu.

Argumentem číslo dvě prokuřácké lobby je úbytek návštěvnosti a potažmo tržeb v provozovnách. Toto tvrzení je čistě logicky naprosto nesprávné a dokonce mnohokrát vyvrácené zkušenostmi zemí, kde již takové opatření bylo zavedeno. Tato logika totiž předpokládá, že tam, kde se dříve kouřilo a nyní to bude zakázáno, ubyde kouřících návštěvníků. Nevšiml jsem si však, že by divadla, sportovní zařízení či jiné kulturní prostory zkrachovaly či zaznamenaly sebemenší úbytek tržeb. Co se týče zemí, kde již zákaz kouření platí, bylo provedeno mnoho průzkumů ohledně vlivu omezení na tržby. Výsledky se různí a nelze plošně říci, zda se snížil zisk. Toto tvrzení je tedy nutno považovat minimálně za zavádějící (server Wikipedia.org dokonce uvádí, že z přehledu 97 průzkumů z roku 2003 nelze vyvodit žádné škodlivé účinky na byznys, ačkoli existují výjimky).

Jediným pádným tvrzením proti omezení tak zůstává, že investice na oddělení kuřáckých a nekuřáckých prostor, které museli provozovatelé nedávno vynakládat, se staly zbytečnými náklady. Ačkoli jsem sám nekuřák, pokud by se dalo říci, že zákaz kouření bude mít v obecném důsledku neblahý společenský vliv, postavil bych se proti jeho zavedení. Výše uvedený rozbor však jednoznačně dokazuje opak. Nedá se říci, že by regulace nesla pouze plody, ovšem pozitiva nové úpravy válcují negativa. Prosím tedy prokuřáckou skupinu o objektivní náhled na věc a uvědomění, že závislost a jejich zdraví je sice jejich věc, ovšem, jak praví liberální doktrína, svoboda jednoho končí tam, kde začíná svoboda druhého – reflektujme tedy svobodu a zdraví nekuřáků.

Josef Smítka ml.

2.pohled: zákaz kouření zavře hlavně venkovské hospody

Předem bych chtěl říct, že jsem nekuřák, nikdy jsem nekouřil a kouř z cigaret je věc, kterou si rád odpustím.

Jsem však přesvědčen, že pro všechny doposud kuřácké restaurace bude zákaz kouření velkou překážkou. Ve městech kuřácké a nekuřácké restaurace už nastavil trh. Osobně jako nekuřák chodím raději do těch nekuřáckých a mám pocit, že v městech jich je již dostatek a je z čeho vybírat.

Jak se tedy zákaz kouření dotkne těch kuřáckých? Jednoduše. Lidé, kterým kouření vadí, si dávno zvolili ty nekuřácké. Co teď s těmi, kteří jsou u piva či kávy zvyklí kouřit? Jasně, část z nich si to cigárko odpustí, nebo si ho dá venku, ale zdaleka ne všichni. A právě ti zbývající budou chybět restauracím, kde je nyní kouření ještě povoleno.

Zcela jiná kapitola to bude na venkově. Ve většině menších obcí najdete při nejlepším jednu hospodu, najdou se výjimky, kde jsou dvě nebo i tři. Pravda, většinou si vybrat nemůžete, zda jít do kuřácké či nekuřácké, nanejvýš mají oddělené prostory. Mají však společné jedno, většina z nich spíše přežívá, majitelé se mnohdy rozhodují, zda má význam ještě pokračovat.

Jsem názoru, že pouze majitel či provozovatel je tím, kdo by měl rozhodovat o tom, koho do svého podniku pustí nebo zda mu tam dovolí či zakáže kouřit. Právě zákaz kouření bude pro tyto hospody konečnou. Majitelé hospod ví nejlépe, jak nastavit podmínky pro své štamgasty. Z Prahy se dobře rozhoduje, ale nikdo nevidí, že hospody na vesnici fungují jinak. Majitelé své štamgasty (ano, ty, kteří je drží nad vodou) dobře znají a snaží se jím vyjít ve všem vstříc. Vzájemně řeší věci třeba i jak nastavit otevírací dobu nebo právě zda povolit či zakázat kouření. Opravdu to není tak, že by čekali, až je stát ochrání.

Co bude dál? Jak jsem již uvedl, několik hospod zavře. Kupříkladu po zákazu kouření v Irsku zavřelo 10% hospod, nezaměstnanost v oboru se zvedla o 14%. A kam budou chodit lidé na venkově na pivo? I oni si poradí. Je to možná pro někoho překvapivé, ale vláda je opravdu neodnaučí kouřit, ani neochrání zdraví někoho jiného. Není tajemství, že lidé si nakoupí sudy piva domů, do garáží, do soukromých prostor. A tam si v klidu s přáteli dají i to svoje cigárko. Nebo bude stát v budoucnu „chránit“ i zde?

Václav Dušek ml. (autor je krajským místopředsedou Strany svobodných občanů)

RECYKLOVAT JE NEJEN SPRÁVNÉ, ALE I POHODLNÉ

Už desátým rokem funguje v České republice stejný systém jako ve zbytku Evropy. Každý z nás může díky němu zdarma předat k recyklaci vysloužilý spotřebič, aniž by s tím měl jakékoli další starosti.

ELEKTROWIN, největší český kolektivní systém pro sběr a recyklaci elektroodpadu, už vytvořil přes 13 000 míst zpětného odběru. Jejich prostřednictvím lidé odevzdali přes 13 milionů spotřebičů o celkové hmotnosti více než 230 000 tun.

Dosloužil i vám doma některý spotřebič? Bude ekologicky recyklován a získané suroviny poslouží při výrobě nových spotřebičů, když jej odevzdáte na některém z těchto míst:

➤ Sběrné dvory měst a obcí – na nich můžete spotřebiče odevzdat bez ohledu na místo bydliště. Sběrný dvůr (sběrné místo) máme od loňského roku i zde u nás ve Svěradicích

➤ Prodejny elektro – prodejci jsou povinni převzít staré spotřebiče při nákupu nového zboží systémem „kus za kus“. Podle novely zákona, která začala platit na sklonku roku 2014, musejí obchody s prodejní plochou větší než 400 m² malý spotřebič, jehož žádný rozměr nepřesáhne 25 centimetrů, odebrat i bez nákupu nového. Prodejci spolupracující s ELEKTROWINem vycházejí obvykle spotřebitelům vstříc v daleko větším rozsahu a začali to dělat dříve, než zákon vstoupil v platnost. Nejbližší prodejnu elektro najdete v Horažďovicích – ELEKTRO Němcová, Prácheňská 35 (OD Luna)

➤ Se sběrem spotřebičů pomáhá také už víc než 1000 hasičských sborů po celé republice.

➤ Města a obce podle zákona musejí nejméně dvakrát ročně zorganizovat svoz nebezpečného odpadu do kterého patří i staré elektro. Velkoobjemový kontejner přistavíme opět v říjnu tohoto roku, přesný termín ještě bude upřesněn.

➤ ELEKTROWIN organizuje množství akcí, při nichž můžete za odevzdaný spotřebič získat dárek – například v podobě slevy na vstupném do ZOO nebo do muzea. Sledujte proto pozorně internetové stránky www.elektrowin.cz a facebookový profil Recyklace je legrace, kde najdete vždy aktuální informace.

Za likvidaci odpadu mají platit jeho původci a nejlepší odpad je ten, který vůbec nevznikne. To jsou dvě základní poučky, kterými se dnes řídí odpadové hospodářství v celé Evropě.

Podle první z pouček se tedy například o recyklaci použitých elektrospotřebičů starají jejich výrobci. Aby byla splněna v případě starého elektrika i druhá podmínka, musíme je skutečně předat k recyklaci, ne vyhodit jako odpad.

Pro splnění požadavků EU zatím stačilo vysbírat a recyklovat čtyři kilogramy na obyvatele, tedy zhruba 40 000 tun. Ve skutečnosti Češi v posledních letech odevzdávají ročně průměrně pět kilo starého elektrika, dohromady tedy něco k 50 000 tunám.

MÁ TO SMYSL, TŘÍDTE ODPAD!

DO PAPIRU PATŘÍ:

- noviny, časopisy
- kancelářský papír
- reklamní letáky
- knihy, sešity, krabice
- lepenka, kartón
- papírové obaly (např. sáčky)

PAPÍR

DO SKLA PATŘÍ:

- láhve od nápojů
- skleněné nádoby
- skleněné střepy - tabulové sklo

SKLO

DO NÁPOJOVÝCH KARTONŮ PATŘÍ:

- nápojové „krabice“ od džusů, mléka a mléčných výrobků, vín, rajskeho protlaku, hotových omáček apod.

NÁPOJOVÉ KARTONY

DO PLASTŮ PATŘÍ:

- PET láhve od nápojů (prosím, nezapomeňte je sešlápnout!)
- kelímky, sáčky, fólie
- výrobky a obaly z plastů
- polystyrén

PLASTY

Prosím, nevhazujte:

- mokrá, mastná nebo jinak znečištěný papír
- uhlový a voskovaný papír
- použité plenky a hygienické potřeby

Prosím, nevhazujte:

- keramiku
- porcelán
- autosklo
- drátěné sklo
- zrcadla

Prosím, nevhazujte:

- nápojové kartony znečištěné zbytky potravin (pokud je vypláchnete vodou a zmáčknete, pak je můžete vhodit do kontejneru na nápojové kartony)

Prosím, nevhazujte:

- novodurové trubky
- obaly od nebezpečných látek (motorové oleje, chemikálie, barvy apod.)

EKO KOM

Další informace na www.jaktridit.cz

Při třídění odpadů se řiďte informacemi na nálepkách umístěných na kontejnerech a sběrných místech. O kontrolování způsobu třídění odpadů se informujte na vašem obecním nebo městském úřadu.

Už v roce 2016 ale nebude kvóta stanovena takto pevně, naším společným úkolem bude sebrat 40 procent množství nově prodaných spotřebičů - počítáno průměrem za tři roky nazpět. Podle současných prodejů, které se za dva roky nejspíš nijak dramaticky nezmění, to tedy bude ročně něco přes 70 000 tun čili o něco víc než sedm kilo na obyvatele.

Firma ELEKTROWIN informuje

Čtvrtina spotřebičů stále není kompletní

Kompletnost spotřebičů předávaných ke zpětnému odběru a recyklaci je stále jedním z hlavních kritérií, které odlišují vysloužilé elektro od obvyčejného odpadu. Proto jí ELEKTROWIN dlouhodobě věnuje velkou pozornost.

Nejproblematičtější je z tohoto pohledu chlazení. Zaměření na ně je logické, protože při neodborné demontáži dochází k úniku regulovaných látek s negativním dopadem na životní prostředí a zdraví a bezpečnost osob.

Proto ELEKTROWIN kontroluje každá dodávka ke zpracovateli. Při tomto vzorkování bylo například v dodávce 50 lednic ze 3. listopadu 2014 objeveno devět nekompletních zařízení. Šesti lednicím někdo odstříhl kompresor, jedna měla ulomená dvířka, zbylé dvě vykazovaly různá další poškození.

Nekompletnost se musí snížit

Průměrná nekompletnost se ale dlouhodobě pohybuje dokonce mezi 25 – 30 %. Cílem ELEKTROWINu je tento podíl neustále snižovat. Právě proto poskytuje obcím finanční prostředky napomáhající k lepšímu zabezpečení sběrných míst proti zlodějům.

Zákon v tomto směru hovoří jasně: „*Nekompletním elektrozařízením se rozumí elektrozařízení bez technologických částí, které jsou podstatné pro jeho klasifikaci.*“ Toto ustanovení ELEKTROWIN upřesnil schématem nekompletnosti dodaným na všechna smluvní místa, ze kterého je patrné, o které části se jedná.

Na tento stav pamatuje novým ustanovením i elektronovela platná od 1. 10. 2014. Podle něj „*do předání zpracovateli nesmí být elektrozařízení nebo elektroodpad předmětem úpravy, využití nebo odstranění.*“

Jen tak může fungovat zpětný odběr a recyklace hrazený výrobcí spotřebičů prostřednictvím kolektivních systémů. Pokud se totiž ze spotřebiče stane neodborným rozebráním odpad, musí se s ním také jako s odpadem nakládat. Pro nás všechny to znamená, že za jeho likvidaci zaplatíme sami.

KDYŽ JE PRÁCE RADOSTÍ

(rozhovor s manželi Kandrovými - 2.část: rozhovor s paní Kandrovou)

Paní Kandrová, vy jste nám už toho hodně pověděla při vzpomínání vašeho muže, ale teď máte oficiálně slovo vy.

Začneme zase od začátku. Narodila jsem se 11.června 1938 v Čechelovicích. Ještě mám o 4 roky starší sestru Aninku. Naším napřed zemřeli 2 kluci. Pak měli nás, 2 holky. Maminka byla celý život dost nemocná. Byla vychovaná v Bratronicích na zámku v rodině zámeckého zahradníka. Můj děda Kotrba, maminčin otec byl někde “na zkušeně” v německém Sasku a mojí babičku si odtud přivedl. Babička byla Němka jako poleno, česky se nikdy pořádně nenaučila a dobře popovídat si mohla jen se zámeckou paní Batágliovou. Proto moje maminka té němčiny hodně pochytila a ta hantýrka se přenášela i na nás děti. Maminka se přivdala do Čechelovic Kolářovům. To bylo jméno po chalupě. Tatínek se jmenoval Hakr, byl kolář, dělal normálně kolářské řemeslo. K tomu měl hromadu polí, takže maminka byla vlastně služka. Dělal úplně všechno i orala. V roce 1945 dostala zápal plic a pochybovali o ní, že to přežije. Mě bylo 7 let, sestře 11 let. Zůstali jsme s tatínkem na pospas. Občas nám příbuzní vyprali nebo přinesli nějakou tu buchtu, ale jinak jsme se už jako děti musely o domácnost postarat. Sotva jsme dosáhly na plotnu, ale něco jsme si ukuchtit musely. Takže já jsem uměla z domova všechny práce. Maminka se nakonec uzdravila, ale potom na stáří ji v roce 1958 ranila mrtvice. Zůstala na polovinu těla ochrnutá a šest let byly odkázána na naši pomoc. Snažila jsem se jí pomáhat, jak to šlo.

foto ze zlaté svatby

Byl to jeden kolotoč. Zaměstnání, maminka v Čechelovicích, domácnost a děti a zase dokola. Ještě, že manželova maminka byla tak hodná a hodně mi pomáhala. Navíc to byla tak moudrá ženská, škoda, že jsem se jí na všechno pořádně nevyptala, měla jsem ty malé děti a nezbýval na to čas. Teď toho člověk toho lituje. **Kam jste chodili z Čechelovic do školy** „Do obecné školy 5 let v Čechelovicích a do měšťanky do Záborku. Po měšťance jsem byla 2 roky v Zimní škole zemědělské mládeže v Blatné. Aninka chodila 2 roky do zemědělské školy do Březnice. Dál jsem nikam do školy nešla. Náš tatínek mě nechtěl nikam pustit, říkal: “Máš doma co dělat a co jíst.“ A byla to pravda. My jsme dělali všechno, co bylo třeba i na polích. V roce 1944 si tatínek koupil traktor „svobodáka“ a když se dělali žně, tatínek jezdil s hrstovačkou, mě posadil do traktoru, řekl, tady máš plyn, tady brzdu a popojížděj. Zkrátka měl nás místo kluků. **Vzpomínáte si, kdy jste šla prvně k muzice?** „Jó, to si pamatuji moc dobře. Bylo mi 15 let a šla jsem se sestrou a s ostatními holkama ze vsi jako „vocásek“ do Svěradic k muzice na havelské posvícení. Sestra ráda nebyla, abych na ní doma nežalovala a já se na lavici za nimi krčila, abych nebyla moc vidět. A jak to dopadlo? Kandr mě tam objevil a už mi nedal pokoj. **A uměl tancovat?** To víte, že uměl. To se tancovala každá písnička, nikdo se neflákal. Po skončení série šly holky zase na lavici a kluci někam do lokálu nebo někde postávali. Museli dávat pozor, aby stihli jít pro tu vyhlídnutou. Potom šel za dva týdny na vojnu, to už jsme tady vzpomínali, a pak jsme si než psali. Dopisy psal hezké a dlouhé, byla na nich vždycky nějaká pěkná malba od kamaráda, škoda, že jsem je neschovala, to by bylo teď pokoukání. “Snad ty dopisy také přispěly, že si mě nakonec vzala,“ směje se pan Kandr. **Kolikrát jste se během vojny viděli?** Byl doma asi jen třikrát. Po vojně jsme spolu chodili ještě 2 roky a v r.1957 jsme měli svatbu. Bylo mi 19 let. Ve Svěradicích už byla chalupa postavená, měli jsme jednu místnost a všechno se postupně dodělávalo. Vodovod samozřejmě také nebyl, voda se nosila ze studny, ale byli jsme mladí a zamilovaní, takže všechno šlo dobře. Ještě tady byla babička i děda a Vaškova sestra Blanka. Ta byla o 9 let mladší. Blance jsem nesmírně vděčná za pomoc s našimi dětmi. V roce 1958 se nám narodila Maruška a v roce 1960 Vašík. Blanka naše děti milovala a ony milovaly ji. Dodnes je to pro ně Blanka a žádná teta Blanka. **A jak to bylo v manželství s tím fotbalem?**“ To bylo tak. Táta měl ve volném čase na starosti než fotbal, tréninky a pak zápasy. “To je div, že jsi to se mnou vydržela“, říká pan Kandr. To víte, ten se mě navodil strážníkem. Taky tu bylo 11 dorostenců na večeri. Oni si ti fotbaloví funkcionáři rozdělovali hráče mezi sebou, o pouti na oběd nebo na večeri. Někdy s nimi přišli i členové rodiny. Jednou o pouti jsme tu měli 3 fotbalisty s manželkami a dětmi, celkem 13 lidí. S tím se už dopředu trochu počítalo, řízků bylo dost i salátu, tak se to všechno najedlo. To byly s fotbalem zážitky. Vzpomínám si, že jednou jel táta také na motorce do Záborku něco vyřizovat, samozřejmě kvůli fotbalu. U Zelenkovic, jak je tam kolotoč, bylo plno dětí a naše samozřejmě s nimi. Vašíkovi byli tenkrát 2 roky. Najednou viděl tátou, že jede na motorce, myslel, že ho svezou na nádrži, někdy ho takhle kousek svezl a Vašík motorku miloval. Za tátou se rozběhl a nevracel se. Děti si asi myslely, že se na motorce vezou, nikdo za ním nešel. Táta ho ale neviděl, takže nezastavil a ten kluk se vydal po silnici do Čechelovic. Došel až k topolu. Já jsem si tady doma v klidu něco dělala, když tu najednou u nás zastaví motorka a ona Zdena Kůrkoc. Povídá: “Vezu tě kluka.“ Jela z práce z Blatné, přijela k topolu a vidí kluka na silnici v červených teplácích a v červené čepici. Tak zastavila a říká si: vždyť je to Vašík Kandrů. Zeptala se ho: Kam jdeš, Vašíku?“ Do Šešelovic za tátou“. Tak ho naložila na nádrž a Vašík jí povídá: Já s tebou nepojedu, ty máš vošklivou motorku.“ To víte náš táta měl všechno v chromu a takhle se mu nelíbila. “Ty ženy s námi opravdu zkusily,“ dodává pan Kandr. **Ale byla to slavná doba pro Svěradice a účast ve 3.lize nás proslavila po celé republice.** Je to pravda. Když jsme byla v Plzni v nemocnici, chodil se mnou po chodbě při rehabilitaci takový mladý terapeut. Tak jsme povídali všechno možné a když jsem řekla, že jsem ze Svěradic, hned povídal “To já znám, fotbal!“ **Paní Kandrová a kde jste pracovala?** Nejprve 15 let v Jitexu Horažďovice na střižárně, pak 15 let v porodně v kravíně. A potom při důchodu jsme oba pracovali v teletniku. Také jsem chodila sázet stromky do lesa. Pořád jsem práci vyhledávala. Peníze byly třeba, ale mojí velkou výhodou bylo a je, že práce je mým koníčkem. Ale každá práce. Mě opravdu baví dělat cokoliv. **Paní Kandrová, vím že vaší velkou láskou je příroda.** “Naší společnou zálibou s manželem byly dlouhé procházky po okolní krajině. Ušli jsme vždycky přes 10 kilometrů. Hodně jsme jezdili i na kole. To bylo ale až v důchodu. Dříve na to nebyl čas. Teď už máme ze zdravotních důvodů po dlouhých procházkách. **Paní Kandrová, většinou vás vidím, jak každé ráno, když jdete od slepic, se pravidelně zastavíte tady na vršíku nad Větrovců a prohlížíte Šumavu.** Jó, to nikdy nezapomenu. Šumava, to je naše láska. Tu máme také celou prochozenou. Také máme rádi Svatobor. Není to daleko a je odtud nádherný výhled na Šumavu. Viděli jsme z něj dalekohledem odtud náš štít od stodoly a kouli vodojemu. **Tak ještě nám povězte o dětech a vnoučatech.** Tak Maruška po gymnaziu vystudovala vysokou školu zemědělskou v Praze. Namluvila si spolužáka a bydlí 180 km od nás až u Staré Boleslavi. Má také dvě děti. Marušku, ta je starší a teď je v Australii. Mladší Jindra vystudoval Vysokou školu ekonomickou, je již ženatý a mají malého Vítku. Bydlí v Praze. Syn Vašík je vyučený opravář zemědělských strojů s maturitou. Po svatbě s Helou Soukupů z Chanovic se jim narodila Lenka. Ta je už vdaná a 10 let pracuje s manželem v Irsku. Tomášek je zatím svobodný a bydlí v Plzni. Bohužel Vaškovi v roce 1999 žena zemřela, takže obě děti vychovával a vychoval sám. Je hodný, pracovitý, jsme rádi, že ho máme ve vsi. Můžeme se na něj ve všem spolehnout.

A co byste nám, paní Kandrová, pověděla na závěr? „Řeknu vám, že si velice vážíme toho, že můžeme být s tátou ještě spolu. Oba už jsme překonali dost zdravotních problémů a některé stále trvají, ale to už patří k věku. Už nezastaneme to, co jsme dřív lehce zvládli. Ale nebědujeme. Máme tady blízko Vašíka a hlavně, že jsme pořád spolu.

Milí Kandrovi, opravdu moc vám děkuji za vaše vyprávění. Přeji vám za sebe i za čtenáře hodně zdraví a radosti. Budeme doufat, že vaše vyprávění opět přispěje k našemu vzájemnému poznávání. Vždyť každý poctivě prožitý život je i se svými těžkostmi příkladem a posilou pro nás všechny. Ještě jednou děkuji za trpělivost a ochotu.

Marie Šulcová

CO SE V POSLEDNÍ DOBĚ

UDĚLALO, OPRAVILO, ZAŘÍDILO

- výměna dopravní značky "STOP, dej přednost v jízdě" u popisného čísla 57

- Jarda Korbel

- úklid "stodoly" - místa zpětného odběru elektrospotřebičů

- Jarda Pučil ml.

- zvednutí a zabetonování padlého "křížku" v "Rášku"

- skupina místních občanů

- oprava ruční motorové sekačky na trávu

- Jarda Korbel

- provedení elektroinstalace a upevnění hasičské sirény na budově obecního úřadu

- Lád'a Hlína, Jarda Korbel

- úklid prostoru kolem stromu za Obecním úřadem

- Jarda Pučil ml., Jarda Korbel, Petr Löffelmann

- úklid a zatravnění prostoru po padlé lípě v parku u hřiště

- Hanka Šimánková

KAM NA VÝLET?

Jak ten čas letí, nedávno jsme si přáli vše dobré do nového roku a již nám čas ukrojil jeho polovinu. Je tu opět období léta a s ním čas prázdnin, dovolených, odpočinku a výletů. Na jeden takový letní výlet se můžeme třeba vypravit do vesničky Hoslovice nedaleko Strakonice. Ze Svěradic nejkratší trasou, trvá cesta autem asi půl hodinu a zdatnější můžou vyrazit na výlet třeba na kole a cestu by mohli zvládnout asi okolo dvou hodin. Kousek od této vesničky se nachází nejstarší a unikátně dochovaný vodní mlýn v Čechách, který je prvně písemně zmiňován v Berní rule z roku 1654. Podle dendrochronologického průzkumu bylo dřevo na některé konstrukce ve mlýně pokáceno v letech 1568 – 1569 a tím se potvrzuje, že mlýn zde stával již před více než čtyřmi sty lety.

Návštěvou hoslovického mlýna se člověk přenesení hned o několik století zpět a může obdivovat mnoho zajímavostí ze života obyvatel mlýna. Areál unikátního vodního mlýna tvoří původní mlýnice s obytnou částí, chlévy s kolnou a stodola. Stavení jsou roubené nebo zděné ze smíšeného zdiva a krytinu střech tvoří došky. ➔

Patří k němu také rybníček s náhonem, sad a louky. Veškeré zařízení tohoto vodního díla z přelomu 19. – 20. století působí autenticky. V době prázdnin je mlýn přístupný v červnu až srpnu denně od 9h do 17h. Areál spravuje Muzeum středního Pootaví Strakonice, které zde pořádá během roku od dubna do října různé tematické akce ze života našich předků, které stojí za to navštívit. Nejbližší akce se koná 18. července a je pojata jako dětské odpoledne, plné různých her a zábavy pro děti. Další akcí jsou 15. srpna dožínky, s ukázkou mláčení obilí, vázání povřísel a pečení chleba v peci, jak ho pekly naše babičky a prababičky. Zajímavou prohlídku mlýna jistě ještě umocní zajímavé vyprávění průvodců o životě posledních mlynářů, kteří zde žili až do roku 2004, kdy v lednu zemřel poslední mlynář hoslovického mlýna, pan Karel Harant ve věku 87 let. Mlynářský rod Harantů byl poslední, který žil na vodním mlýně v Hoslovicích a již za protektorátu mlynářská rodina s devíti dětmi nikdy neplnila povinné válečné dodávky státu. Již tehdy říkali: Od nikoho nic nechceme a nikomu nic nedáme. Od padesátých let dokázali žít a hospodařit v izolaci od komunistického státu i polistopadové svobodné republiky. Žili samotářsky, po svém, neměli občanku, peníze, nikdy nechodili nakupovat do obchodu, státu neodvedli jedinou korunu na daních a byli živí jen ze svého skromného hospodářství, které se skládalo z mlýna, nevelkého pole, pět kusů krav, kozy a pár slepic. Jen petrolej na svícení a sůl dostávali od příbuzných. To jediné si nedokázali vyrobit. Tímto životem bez pokroku mlýn zakonzervovali, a tak se tato jedinečná památka vodního díla dochovala až do dnešních dnů.

Nedaleko obce můžeme ještě navštívit telekomunikační věž s vyhlídkovou plošinou ve výšce asi 30 metrů, která poskytuje kruhový výhled na Horažďovicko, Strakonicko a Šumavské vrcholky.

Václav Strolený

VÍTE ŽE

k nejzajímavějším místům okresu Klatovy, konkrétně Šumavy, patří:

PRÁŠILSKÉ JEZERO: Ledovcové jezero, které se nachází v I. zóně národního parku Šumava na východním výběžku hory Poledník, nedaleko obce Prášily. Zaujímá rozlohu cca 3,91 ha, je 280 metrů dlouhé, 180 metrů široké a v některých místech až 15 metrů hluboké. Nad jezerem ční do výšky 150 metrů ledovcový kar. Na hrázi je kamenný pomníček studenta medicíny O.Kareise, který v létě roku 1927 podcenil hloubku jezera a utonul. V sousedství Prášilského jezera je tzv. *Stará jímka*, zřejmě kdysi také ledovcové jezero.

BÍLÁ STRŽ: Poblíž obce Hojsova Stráž leží romantické, hluboce zaříznuté kaňonovité údolí *Bílého potoka* s největším vodopádem na Šumavě; tvoří jej několik stupňů a kaskád v celkové výšce 13 metrů (nejvyšší stupeň měří 7 m). V řečišti potoka se nacházejí tzv. *obří hrnce* vyhloubené proudící a vířící vodou. Na stránkách nad řečištěm se dochovaly zbytky původního horského lesa pralesovitého rázu; nejstarší porosty dosahují věku 220 a 240 let a nacházejí se právě v okolí vodopádu. Přímo nad vodopádem je *vyhlídková terasa* Národní přírodní rezervace

JEZERO LAKA (též zvané *Mlaka* nebo *Pleso*): Je to nejmenší a zároveň nejvýše položené jezero (1096 metrů nad mořem) ledovcového původu na české straně Šumavy. Nachází se na svahu hory *Plesná (Debrník)*, v I. zóně národního parku Šumava, asi 10 km jihovýchodně od města Železná Ruda. Jeho rozloha činí pouhých 2,78 ha a největší naměřená hloubka jen 3,9 metrů. Od ostatních šumavských ledovcových jezer se jezero Laka odlišuje rašelinným dnem a typickými rašelinnými plovoucími ostrůvky.

POVYDŘÍ: Kaňonovité údolí šumavské řeky *Vydry* s naučnou stezkou, táhnoucí se mezi bývalou osadou Antýgl a osadou Čenková Pila a nacházející se v I. zóně národního parku Šumava. V říčním korytě je možné uvidět četné peřeje, kaskády, vodopády, obrovské žulové balvany a také skalní útvary zvané hrádky, např. viklan *Baba*, *Mnich* nebo *Pana*. Řeku samotnou svírají zalesněné a skalnaté svahy s řadou kamenných moří. *Povydrí*, které zaujímá rozlohu 660,6 ha, bylo v r. 1987 vyhlášeno přírodní památkou a patří k nejkrásnějším částem Šumavy.

ROKLANSKÝ POTOK: Jedná se o 14 km dlouhý hlavní přítok šumavské řeky *Vydry*, pramenící v národním parku Šumava, asi 500 metrů severozápadně od Blatného vrchu v nadmořské výšce 1264 metrů. Odtud dále pokračuje přes *Roklanskou slat*, bývalou osadu Rybárna až do Modravy, kde se do něj vlévá *Modravský potok* a odtud společně pokračují jako řeka *Vydra*. Mezi bývalou osadou Javoří Pila a obcí Modrava vede podél Roklanského potoka turistická stezka (červená), která představuje jedno z nejhezčích šumavských údolí.

ÚDOLÍ KŘEMELNÉ: Horská říčka *Křemelná* za tisíce let vyhloubila nejhlubší kaňon na Šumavě. Nebyla nikdy regulovaná lidskou rukou a proto si zachovala svůj přírodní ráz. V balvanitém korytu se nacházejí vymleté obří hrnce, kamenné prahy a peřeje. Na jejich přítocích můžeme vidět malé či větší vodopády. Křemelná pramení na severním svahu hory *Pancíř*, v přírodní rezervaci *Prameniště*.

ARCHEOPARK PRÁŠILY: Keltská vesnička, nacházející se u stejnojmenné horské obce Prášily, představuje ukázkou života našich předků, Keltů, v době latenské (6 - 1. století př. n.l.). Návštěvníkům jsou nabízeny četné výukové programy, ukázky řemesel a pravidelně se zde konají různé akce pro veřejnost s keltskou tematikou. Archeopark Prášily vznikl a stále ještě vzniká rekonstrukcí skutečných nálezů. K vidění je zde např. obytný srub, panský dům, keramická dílna, dílna na výrobu látek a mnohé další stavby.

vdu

FOTBALOVÉ JARO 2015 VE SVĚRADICÍCH

V dubnovém článku jsme skončili naším vítězstvím v Nýrsku a v následujícím kole jsme doma hostili předposlední tým tabulky a zároveň nováčka soutěže, Chodovou Planou. Zápasem jsme se trochu protrápili, ale vítězství v poměru 5:2 ukázalo rozdíl mezi oběma mužstvy. Poté nás čekali čtyři zápasy na hřištích soupeřů za sebou a cíl byl jednoznačný: uhrát co nejvíce bodů a neztratit kontakt z čelem tabulky. Nejdříve nás čekal velmi těžký zápas se zachraňujícím se béčkem Doubravky a to se na nás posílilo o čtyři hráče "A"

mužstva. Po velmi bojovném výkonu jsme nad silným soupeřem zvítězili 1:2 a zahájili jsme tak neskutečnou sérii. Za týden nato jsme odváželi tři body ze Stoda (2:4), sice po výkonu jako na houpačce, ale na to se historie ptát nebude. Následně nás čekal duel nejtěžší a to "poutový" zápas na hřišti v Nepomuku. V tomto zápase jsme nebyli lepší než domácí, ale díky poctivému výkonu a hlavně velké dávce štěstí, jsme zvítězili 3:2 a získali tak opravdu zlaté body. Seriál zápasů venku zakončil duel na hřišti beznadějně posledního Staňkova, kde jsme potvrdili roli favorita jednoznačným výsledkem v poměru 3:0. Poslední květnovou neděli jsme se po dlouhé době opět představili doma a před neslutečnou návštěvou více než 300 diváku jsme v derby utkání porazili našeho odvěkého rivala, Sokol Pačejov, 2:1. Po zápase zářil trenér Míra Rambousek štěstím, protože bylo jasné, že od postupu do krajského přeboru nás dělí pouze jediný bod. Vše se rozhodlo za další týden, kdy jsme sice po nepřesvědčivém výkonu prohráli v Lubech 2:4, ale Chodský Újezd, který jediný nás mohl v tabulce přeskočit, prohrál doma s Křimicemi a tím byla tajenka definitivně vyřešena. **Po dlouhých 34 letech postupují Svěradice do krajského přeboru !**

Na jaře nám dělá radost i naše béčko, které sérií vydařených zápasů uniklo ze sestupového pásma a jednu chvíli se dokonce dotahovalo na barážová místa. V 19. kole zavítalo na hřiště, pro nás vždy nepřijemného soupeře, Zavlekova a s velkou dávkou štěstíčka se tam podařilo uhrát remízu 2:2 a poté zvítězit na PK. Pak následovaly dva domácí zápasy se stoprocentní úspěšností. Nejdříve jsme rozdílem třídy deklasovali Bezděkov v poměru 5:0 a poté před téměř 200 diváky po boji porazili Budětice 1:0, když nás excelentními zákroky podržel gólman Standa Soukup. O týden později se hrálo na "neregulérním" hřišti v Týnci a přišla první jarní porážka 1:2. Po tomto zápase se rozšířila už takhle početná marodka na kterou přibíli kapitán Kamil Suchan a tahoun týmu Pepa Smitka. V dalším zápase, který se odehrál doma se zachraňujícím se Švihovem, jsme předvedli asi nejslabší výkon jara a po zásluze jsme odešli poraženi 0:2. V tomto zápase jsme bohužel přišli o dalšího hráče, když si v závěru zápasu přetrhl "achilovku" Standa Soukup, pro kterého tým sezóna skončila. Následný víkend nás čekal duel na hřišti Železné Rudy a my jsme řešili problém, zda vůbec dáme dohromady jedenáct hráčů. Nakonec pomohl Rost'a Kába a díky jeho zkušenému výkonu a bravurním zákrokům Michala Soukupa v brance, jsme udrželi po devadesáti minutách čisté konto a poté vyhráli na PK. V dalším zápase na domácí půdě jsme přivítali Kašperské Hory a s naším "neoblíbeným" soupeřem jsme prohráli 2:4, kdy jsme sehráli vyrovnané utkání, ale doplatili jsme na úzký kádr.

Naše starší příprava sehrála své jarní mistrovské turnaje ve velké formě. Zúčastnila se sedmi turnajů a z nich šest vyhrála a v jednom se umístila na druhém místě. Neskutečné výkony našich malých fotbalistů nám po celé jaro dělaly obrovskou radost a proto velké poděkování patří zejména jejich trenérovi, Vlastovi Beránkovi, kterého všichni pokládají za svůj vzor. Na všech trénincích a zápasech svědomitě plnili jeho rady a taktické příkazy, což se pak projevilo v úspěšných výsledcích. Sezóna přípravce skončila v neděli 31.

května a rozloučili se s ní na tradiční "dokopné" v pátek 6.6. za účasti všech rodičů, trenérů a dalších, kteří během jara vypomáhali.

vdu

XII. ročník

MEMORIÁL

FRANTIŠKA KOZLÍKA

fotbalový turnaj

starých gard

neděle

9.00 hod.

5. července 2015

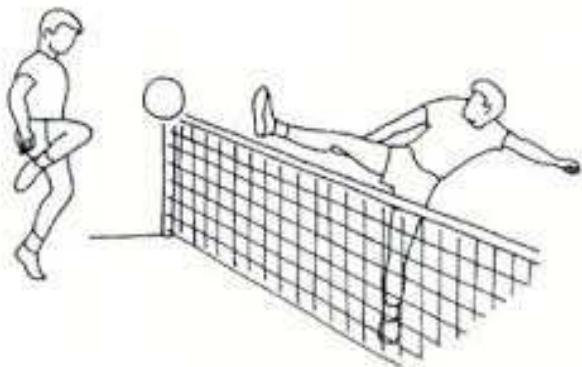
FK SVĚRADICE

ve spolupráci

s OBCÍ SVĚRADICE

pořádají

NOHEJBALOVÝ TURNAJ TROJIC

SOBOTA 25. ČERVENCE 2015

prezentace týmů: 08:00 - 08:45

zahájení: 09:00

Vydává obecní úřad ve Svěradicích. K tisku připravuje redakční rada ve složení:

Václav Dušek - šéfredaktor, Blanka Vlčková, Petr Löffelman;

spolupráce: Jindřiška Kalabzová (jka), Ing. arch. Tomáš Straňák (mot), ing. Marie Šulcová, Václav Strolený, Josef Smitka ml.

Počet výtisků: 200; **Neprodejné**